

EBF-AJBH-12/2021

Védett tulajdonság: terhesség

Diszkrimináció területe: foglalkoztatás

Diszkrimináció típusa: közvetlen

Jogsértést részben megállapító határozat

A kérelmező gazdasági ügyintézőként került kinevezésre az eljárás alá vontnál, fő feladatai közé tartozott a bérszámfejtés és a pénztári teendők ellátása. A helyi önkormányzat által szervezett nyári tábor gazdasági koordinálását, a gyermekek étkeztetésével összefüggő adminisztratív feladatokat az eljárás alá vont látta el, aki az ebben részt vevő munkatársak többletmunkájának honorálása céljából elkülönített egy meghatározott összeget. A tábor körüli feladatok ellátásában hat munkatárs, köztük a kérelmező vett részt. A feladat ellátásában részt vevő munkatársak a többletmunkáért a kérelmező kivételével valamennyien külön juttatásban részesültek. A kérelmező többször is érdeklődött a felettesénél, hogy ő miért nem kapott többletjuttatást. Érdeklődésére a felettes ígéretet tett arra, hogy meg fogja kapni a juttatást, azonban abban mégsem részesült. Véleménye szerint ennek az volt az oka, hogy a felettesének bejelentette a várandósságát, aki a kérelmező elmondása szerint már akkor jelezte, hogy annak nem örül, mert az elődje is terhesség miatt van távol.

A kérelmező sérelmezte továbbá, hogy az eljárás alá vont 2020 szeptemberében új székeket vásárolt a munkatársaknak, ő azonban nem kapott ilyet. Véleménye szerint ez a sérelem is a terhessége miatt érte.

Az eljárás alá vont munkáltató a hatóság felhívására a panasz kapcsán úgy nyilatkozott, hogy a kérelmező terhességre vonatkozó bejelentése valóban meglepte, ugyanakkor a szükséges vizsgálatok miatti szabadságot minden esetben engedélyezte számára. Hivatkozott arra is, hogy a kérelmező a három hónapos próbaideje alatt a részére időarányosan járó tizenégy nap szabadságból tizenegyet igénybe vett, emellett próbaidejének leteltét követően táppénzes állományban volt 2020. szeptember 14 – 22. között, majd október 21-től gyermeke 2021. január 12-i születése időpontjáig. Előadta, hogy munkakörére tekintettel a kérelmező nem csak az irodában dolgozó kollégákkal került munkakapcsolatba, hanem – többek között – az eljárás alá vont által üzemeltetett intézmények munkatársaival, vezetőivel, és a közétkeztetés kapcsán a szülőkkel is. Ennek során a kérelmező tiszteletlenül, lekezelően kommunikált más intézmények dolgozóival, illetve felettesével is. Ezen túl az eljárás alá vont kifogásolta a kérelmező munkavégzését is, kiemelve, hogy az irodai közösségbe nem tudott beilleszkedni. Elmondása szerint a kollégákkal több konfliktusa is volt.

A nyári napközis tábor feladatainak elvégzése kapcsán megítélt eseti juttatással összefüggésben az eljárás alá vont előadta, hogy az erre a célra kapott összeg dolgozók közti felosztása a kérelmező közvetlen felettesének javaslatára történt. Utalt arra, hogy a kérelmező a tábor teljes ideje alatt próbaidejét töltötte. Hivatkozott arra is, hogy a járvány miatt a tábor létszáma a korábbi évekhez képest a felére csökkent, illetve a térítési díj pénztári befizetése helyett a szülők nagyobb részt átutalással teljesítették a tábor díjának befizetését, így a kérelmezőnek összesen hat darab megbízási díjat kellett számfeljenie, ez pedig nem jelentett akkora plusz munkát, mely a hozzáállását és próbaidejét tekintve indokolta volna, hogy részesüljön az eseti illetménykiegészítésből. A fentiekben túl utalt arra is, hogy ha a kérelmezőt is részesíti a táborpénzből, akkor a többi munkatársnak kisebb összeg jutott volna, ami igazságtalanság lett volna velük szemben. A panasznak az új székekkel kapcsolatos részét is vitatta.

A hatóság határozatában kifejtette, hogy az iratokból megállapítható volt, hogy az intézményvezető saját bevallása szerint is meglepődött a kérelmező bejelentésén, és nem vitatta a kérelmező azon állítását, hogy „nem örült” a bejelentésének. Csupán arra hivatkozott, hogy

engedélyezte, hogy a kérelmező a szükséges vizsgálatok elvégzése érdekében szabadságot vegyen ki, ami azonban nyilván nem tekinthető a kérelmező védett tulajdonsága és az őt ért hátrány közötti okozati összefüggés cáfolatának. Tekintettel arra is, hogy az eseti illetménykiegészítés a nyári napközis tábor feladatainak elvégzésére, tehát konkrét célra került meghatározásra, és abból a kérelmezőt leszámítva kivétel nélkül valamennyi az adott feladat ellátásában részt vevő munkatársa részesült, valóban felmerült annak valószínűsége, hogy a kérelmező azért nem részesült ebben a juttatásban, mert bejelentette a várandósságát.

Az eljárás alá vont hivatkozott arra, hogy a kérelmező sokat volt távol, így nem lett volna igazságos a többiekkel szemben, ha vele is meg kell osztani a juttatást. Ugyanakkor az iratokból megállapítható volt, hogy a táboroztatás szempontjából releváns időszakban a kérelmező mindössze 8 napot, míg a többi munkatárs ezt jóval meghaladó időtartamban volt szabadságon.

Utalt arra is, hogy a kérelmező ebben az időszakban még próbaidőn volt. Ugyanakkor maga sem nyilatkozott úgy, hogy akik próbaidőn vannak, nem részesülhetnek többletjuttatásban. Erről a kérelmezőnek sem tett említést, és a becsatolt levelezésben sem utalt arra, hogy a kérelmező a próbaidő miatt ne részesülhetne a kifizetésben, sőt a becsatolt levelezés tanúsága szerint kifejezetten ígéretet tett a kérelmezőnek arra, hogy megkapja a juttatást. A hatóság álláspontja szerint nyilvánvaló, hogy ha a próbaidő miatt nem járt volna ez a kérelmezőnek, akkor a levelezésben erre hivatkozott volna, és nem tett volna ígéretet a kifizetésre.

Ugyanez elmondható arról a hivatkozásról is, hogy a kérelmező nem megfelelően végezte a munkáját, nem megfelelően kommunikált. Egyrészt ezt a kérelmező vitatta és az eljárás alá vont ezt nem bizonyította, emellett nyilvánvaló, hogy ha ez lett volna a kifizetés elmaradásának az oka, akkor a munkáltató a levelezésben erre hivatkozott volna, és nem arra, hogy azért nem került sor az utalásra, mert az illetékes kolléga elfoglalt, és nem tett volna ígéretet a későbbi kifizetésre. Az eljárás alá vont azt is említette, hogy az adott évi táboroztatással kevesebb munka volt, azonban ez nyilván nem csak a kérelmezőt, hanem valamennyi abban részt vevő munkatársat érintette, tehát ez sem indokolhatja azt, hogy kizárólag a kérelmező nem részesült a juttatásban.

A hatóság fentiek szerint megállapította, hogy az eljárás alá vont az eljárásban nem tudta bizonyítani, hogy a kérelmezőt a terhességén kívüli, valamely más okból nem részesítette a pluszjuttatásban. Mivel a feladatellátásban résztvevő munkatársak közül kizárólag a kérelmező nem részesült a többletjuttatásban, és erre az eljárás alá vont az eljárásban nem szolgáltatott, illetve nem bizonyított semmilyen megfelelő indokot, a hatóság arra a meggyőződésre jutott, hogy a kérelmező terhessége és az őt ért hátrány között okozati összefüggés állt fenn.

A panasznak az új székre vonatkozó részével kapcsolatban a hatóság megállapította, hogy a kérelmezőt valójában nem érte jogsértésként értékelhető hátrány, különös tekintettel arra, hogy az új székek használatba állítását követően a kérelmező keresőképtelen állománya miatt olyan rövid volt az az időszak, mely alatt a munkatársak használhatták az új székeket, a kérelmező pedig nem, hogy ezt a hatóság nem tudta a kérelmező oldalán az Ebktv. értelmében vett hátrányként értékelni.

A hatóság megállapította, hogy az eljárás alá vont munkáltató a kérelmező terhességével összefüggésben megsértette az egyenlő bánásmód követelményét azzal, hogy a gyermektábor feladatainak ellátásában történt munkavégzés céljára megítélt eseti illetménykiegészítésből nem részesítette, a kérelem további részeit azonban a fentiek szerint nem találta megalapozottnak és elutasította.

A hatóság az eljárás alá vont munkáltató vonatkozásában megtiltotta a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását. Mivel azonban hasonló esetek szélesebb körben is előfordulhatnak, a hatóság – mid a jogtudatosság erősítése, mind a preventív hatás elérése érdekében – fontosnak

tartotta a nyilvánosság figyelmét felhívni arra, hogy az ilyen és hasonló munkáltatói intézkedések sérthetik az egyenlő bánásmód követelményét, ezért elrendelte a határozat közzétételét. A hatóság további szankció megállapítását nem tartotta indokoltnak.

2021. május